

T-106. - A lélek ellenségének rejtett működése Mire tanít a Szentírás? – Első történet

Az Angyal „Lélekben elvitt a pusztába. Ott láttam egy asszonyt, skarlátvörös vadállaton ült, amely tele volt káromló nevekkal, s hét feje és tíz szarva volt. ⁴Az asszony bíborba és skarlátba öltözve, arannyal, drágakövel és gyöngyökkel ékesítve. Kezében undoksággal és tisztátalan kéjjel telt aranyserleg. ⁵Homlokára egy titokzatos név volt írva: „A nagy Babilon, a föld utálatra méltó kicsapongóinak anyja.” (Jel.17,3-5.)

Sokféle fájdalmas vagy kellemetlen dolog történik mostanában, ami az emberek személyes életét is mélyen érinti, és szakrális ünnepeink környékén felerősödik. Még erőteljesebb azonban mindez mostanában, amikor a „háború szelleme” él, és tombolni készül a világban. A gonosz valóban minden irányból támad, de *legrejtettebb tevékenységeit nehéz felismerni. Isten azonban velünk harcol: Nem hagy tudatlanságban, hanem felfedi a mosoly mögé bújtatott gonoszság gyűlölködő, bosszúálló és életrontó üzelmeit. Oda kell tehát figyelni a tanításokra, és annak a jelenkorra vonatkozó „üzeneteire”!* Az ember feladatában egyébként is szerepel, hogy élete végig tanuljon, csiszolja, tisztítsa a lelkét, igyekezzon minél jobban megérteni a Szentírás szavait, és az élethelyzetekkel összefüggésbe hozni azt. Ez a tevékenység is válhat lélekmentéssé.

Isten Szent Angyalai nagy segítséget nyújtanak ebben a lélek-munkában, az Úr parancsára megteremtik a „tanulóhelyzeteket”. Ezeket az eseményeket általában csak utólag vagyunk képesek kiértékelni, de a pillanatnyi megállásra, a tapasztaltakra való „ránézésre” feltétlenül szüksége van minden léleknek. A *csendes figyelmesség által közelebb kerülhetünk Istenhez, erőre kapunk, jobban fogjuk sugallatait, a feladatokhoz adott megoldó képességünk növekszik, és minden külső körülmény ellenére is kicsit szebben ragyog fel a közelgő ünnep fénye.*

Két tanítás kerül ebben a témában részletezésre, de – ahogy a cím is mutatja – most csak az elsőről lesz szó.

Az első tanítás gondolatait egy a hitéletünkkel kapcsolatos előadás indította el.

A gondolatsor a Jelenések Könyvének ma is **tevékenyen romboló „parázna asszonyáról”** szól, aki ugyan végigvonul a világtörténelem minden súlyos eseményén, kéjes „győzelemmel” mosolyog a háborúk sarában, mégis, szinte „észrevétlen” tud maradni, hisz olykor *hamis „igazság-köntösbe bújva” látszólag kíváncsiságot, vagy elkápráztatóan csillogó jövőt kínálva „hiánypótlást”* nyújt valamely területen. A felkészületlen lélek azonban nem tudja megkülönböztetni a „napfénytől a neonfényt”, így könnyen belecsúszik a csapdába. Csak a lerombolt életek mutatják a megtestesült ravaszág valódi tevékenységét, ezért emlékezzünk:

„Gyümölcseről ismeritek meg a fát!” - Tehát egy kis józan, türelmes megfigyelésre mindenképp szükség van!

A Jelenések Könyvének kéjvágyó, megrontó, mindent tönkretevő szellemiségét az Ószövetség egyik fejezetében Jezabel, Akháb király felesége testesítette meg. (1.Kir.18.) Az ószövetségi történet sok tanulsággal bír, a ma embere számára is, és lerövidítetten is tartalmazza a jelenleg fontos mondanivalót. ^{*1}

Akháb király ösei már **elszakadtak Istentől**, ^{*2} de Jezabellel történő házassága jelentősen tovább rontotta a király istenkapcsolatát, és rajta keresztül a hozzá tartozó izraeli nép Istenhez kapcsolódó érzéseit és hitét. A király a **saját gyengeségei** ^{*3} miatt nem tudott ellenállni felesége ravaszul kigondolt terveinek, és azzal, hogy hagyta Jezabel működését, **súlyos törvényteleniséget követett el** ^{*4} az Egy Igaz Istennel, és saját népével szemben is.

Elharapóztak a bálványok templomai ^{*5} és a nekik bemutatott áldozatok, amibe felesége Áchabot is bevonta. Odáig ment a dolog, hogy Jezabel megölette az Úr prófétáit, és baál-prófétákkal cserélte le őket. Ezzel súlyosan sértette Istent, rombolta népének ősi hitét, és megrontotta Izrael népét.

Jezabel viselkedése kivívta Isten haragját. ^{*6}

Az Úr szárazsággal sújtotta a vidéket, aminek következtében éhínség tört ki.

Isten Illést küldte üzenettel Acháb királyhoz, mert megsajnálta a népet, és javítani akart állapotán. (1.Kir.18,1.) ^{*7}

A király, mikor meglátta Illést, először őt akarta vádolni ^{*8} az éhínségért, de Illés megválaszolt neki. **„Nem én döntöttem bajba Izraelt, hanem te, s apád háza, akik elhagyátok az Úr parancsait s a Baálokat követtétek ...”** (1.Kir.18,18.)

Ezután Illés összegyűjtette Baál 450 prófétáját, és „nemes párbajra” hívta őket: **„Az Úr az áldozat elfogadásában mutatja meg Önmagát. És akinek áldozatát Isten elfogadja, az az igaz próféta, azt kövessétek!”**- mondta Illés, és a tömeg elfogadta a „próbát”. ^{*9}

A 450 baál-pappal szemben Illés egyedül állt meg, és fényes győzelmet aratott. Ezután Illés tudva, hogy – mivel az igaz papok nagy részét Jezabel kiirtotta – a vereségüket el nem viselő démonikus erőket magukba fogadó baál-papok **ismét összefognak** majd, és tovább rombolják a nép hitét - ezért megölette azokat. ^{*10}

Illés azonban nem csak Isten hatalmas prófétája, hanem igazsággal és érzelmekkel megáldott ember is volt. Hiába tartotta szellemileg indokoltnak tettét, emberileg őt is megviselte a 450 baál-pap megöletése.

Jezabel bosszúálló, kegyetlen démonikus szelleme – annak ellenére, hogy ő indította el a háborúskodást(!) – jól ismerve Isten emberének becsületességét és **gyenge pontjait**, pontosan **Illés lelkiismeretére hatva** támadta meg: **átkot mondott a prófétára.** „Követet küldött Illéshez ezzel az üzenettel: „Sújtsanak engem az istenek most és mindenkor, ha holnap ilyenkorra olyanná nem teszem életemet, mint amilyen azok bármelyikének élete.”

Isten igaz küldöttét ezzel úgy eltalálta, hogy az kivonult a pusztába, s meg akart halni, mert méltatlannak tartotta magát Isten további szolgálatára. *11

És itt mutatkozik meg Isten csodálatos Igazságossága és Irgalma.

A Szentírás szerint az Úr nem szidta meg, de nem is dicsérte meg Illést a tetteért, hanem elküldte hozzá Szent Angyalát, aki megegette, megittatta Illést és útnak indította. Mikor Illés a megjelölt helyre ért, az Úr megszólította őt:

„Mit művelsz itt, Illés?” Ő azt felelte rá: „Nagyon buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izrael fiai elhagyták szövetségedet, lerontották oltáraidat, megölték prófétáidat karddal, egyedül én maradtam meg, s most nekem is életemre törnek, hogy elvegyék.” (1Kir.19.10.) --- Ezek után az Úr újabb feladatot bízott nagy prófétájára.

Isten tehát nem hagyta elveszni Illést, hanem új feladattal hozta ki őt magába roskadt állapotából. *12

MI ENNEK AZ ÓSZÖVETSÉGI TÖRTÉNETNEK A TANÍTÁSA NAPJAINKRA NÉZVE?

*1 Az első tanulság: **Figyelmesség!** --- Jezabel szellemisége korokon keresztül alkalmazkodva a „mindenkori jelenhez” végigvonul a történelmen, tehát napjainkban is itt van, működik! Önsorsrontó, értékeket negligáló gondolataival ravaszul betör az egyének életébe, csoportokat szétzilálva, nemzeteket összevesztve, hatalomvágy által fűtve, gyűlölködve rombol. – **Észrevesszük-e? Beállunk soraiba, vagy Istentől kérünk segítséget, hiszen ezzel a szellemiséggel szemben emberként gyengék vagyunk. Alázat kérdése az is, hogy mit teszünk!...**

*2 „... **elszakadtak Istentől...**” (Ha korábban élő volt, vagy mondjuk egyszerűen „csak volt” valakinek kapcsolata Istennel, ma meg nincs, az elszakadás – több-kevesebb mértékben – mindenképpen az Istennel szemben álló szellemiség ténykedésére utal!) – *Milyen az én kapcsolatom Istennel? Milyen a hitéletem, stb. Milyen volt a felmenőim; milyen a mostani családom; az országom – amiben élek – Istenkapcsolata? Szülőként, tanárként mit adok az ártatlan gyermekeknek? Hogy nevelem a serdülőket? És ha nem jó a kapcsolat, mit teszek érte, hogy javuljon?*

*3 **Mások mondják meg, hogy mit tegyek, vagy saját Istenadta adottságaimmal, az Úr útmutatását keresve szoktam dönteni? Hogyan állok természetem negatívumainak felszámolásával? + Indulataim szerint döntök, vagy meggondoltsággal? Adott esetben azonnal „robbanok”, vagy képes vagyok türelmesen várni, míg a helyzet kitisztul?**

*4 **Valóban követem Isten Törvényeit, vagy „csak úgy teszek, mintha követném”?** – Isten látja őszinteségünket! Jézus azt mondja: **„Evez a mélyre!”** **Látjuk-e a „törvénytelen” tetteket? Védjük-e a hit igazságát, kitartunk-e mellette, vagy megalkuszunk?...**

*5 **Vannak-e, s ha igen, milyen bálványaim vannak?** (Pénz, hatalom, irigység, uralkodási vágy, munka, stb.) **Küzdök-e ellenük? Vállalom-e, hogy „kizavarjam magamból őket”?** Vagy hagyom, hogy ravasz démonok sugallatai határozzák meg sorsomat? **Jusson eszünkbe: Isten minden jóval ellát, segít, ha kérjük, az önsorsrontás nem Tőle való!** (Ez egy életen keresztül tartó küzdelem, mert az ördög nem alszik, nem fárad el és rendkívül ötletes! – Tanuljunk a szentektől! – Ők is harcoltak, s nem adták fel, ezért lettek szentek!)

*6 Acháb király **gyenge lelkiületű** ember volt, nem bírt a feleségét markában tartó szellemiség hatása alól egyedül kikerülni. – Nem véletlenül figyelmeztet megbocsátásra, bocsánatkérésre és összefogásra (családok esetében is) **az Úr Jézus,** hogy a végső idők megrázó eseményeire **senki ne maradjon egyedül!**

Milyen viszonyban vagyok a környezetemmel? És, ha az Isten Szemével az nem megfelelő, akkor hogyan, miként próbálok javítani a helyzeten?

*7 A **természeti katasztrófák** az esetek egy részében nem Isten kifejezett büntetései, inkább az Úr „megengedő Akaratához” tartoznak, és a Szentírással összhangban és „figyelmeztetési jelként” kell értelmezni őket. (Szellemi értelemben akkor is így van ez, ha „klímaváltozásnak” hívjuk manapság.) Isten nem akarja a bűnös ember pokolra jutását, és **mielőtt ítélné, előtte figyelmeztet!** Ez a Szentírásban is sokszor előforduló momentum.

Komolyan veszem-e Isten ismétlődő jeleit? Odafigyelek-e rájuk? Változtatok-e valami helytelenségen a „jelek” hatására? Elfogadom-e az Úr Követeit? („Követ” lehet egy megfelelő könyv, egy kedves őszinte személy, egy különös, szokatlan baráti megjegyzés, stb.) **Elgondolkozom-e szavaikon?**

*8 A király viselkedése tipikus. Azonnal **hárít, mást okol, kifogást keres,** és éppen úgy teszi ezt, ahogy ez az **„ellentét szellemiség” nyomása alatt** élő emberrel történni szokott! Sokszor az elnyomott lelkiismeret tör ki ilyen formában valakiből. – **Vajon megérttem-e ezt? Észre veszem-e ezt a tényt a másik ember állapotában? És én hogyan viselkedem, ha bírálat / rágalmazás ér? Van, amikor a hallgatás, máskor pedig az igazság kimondása a helyes megoldás.** (Érdemes néha felülbírálni önmagunkat!)

*9 **Vajon van-e olyan hit és bátorság bennem, amivel adott esetben azonnal megvédem az Igazságot (Isten Igazságát), és bizonyosságul „nemes párbajt” ajánlok? Merek-e ilyet tenni teljesen megbízva abban, hogy ha biztosan Isten ügyében járok el, az Úr nem hagy magamra?**

(Mint ahogy Szent Fausztinának a zárdai engedelmesség mellett a közvetlen egyházi feletteseivel is el kellett fogadtatnia, hogy az Irgalmasság Üzenetét és az Irgalmas Jézus megfestendő képét egyenesen az Úrtól kapta. Vagy, ahogy Erzsébet asszonynak, a Szeretetláng írónaknak, mint egyszerű, özvegy édesanyának, egyenesen a pápáig kellett eljuttatnia a Szeretetláng üzenetét. **Ismétlően: van-e ekkora hit, bizalom és bátorság bennem?**)

*10 Az ószövetségi emberben erősen működött a „fogat fogért, szemet szemért” elve. Ráadásul Illés, mint a legnagyobb próféta képességénél és tapasztalatánál fogva is pontosan látta a legyőzött baál-papok további gonosz szándékát is, és nem akarta kitenni gonoszságuknak a szegény, megviselt, szellemiekben keveset értő embereket. Ezenkívül abban az időben Isten prófétái sokszor az Úr Ítéletét is közvetítették. (Pl. Dávid király Uriással kapcsolatos bűne esetében.) Tehát Illés tette a baál-papokkal szemben abban az időben nem volt példa nélküli.

- Ha most, a mai viszonyokra levetítve nézzük a történetet, már érződik a mindenhol kiújult szellemi harc, amitől Illés az egyszerű embereket meg akarta védeni! Csak ma mások az erkölcsi normák, de ravaszabbak az ellenség lépései is.

- Később, földi életében az Úr Jézus Irgalmasságot hirdetett az ellenséggel szemben is! És a sötétség lényének legyőzéséhez Önmagát, Önmaga szerető és erős Isteni hatalmát ajánlotta fel segítségül! Ugyanakkor az emberben benne van az ősi ítélkezési hajlam is, és bizonyos esetekben különösen erősen, de nem mindig igazságosan működik. Éppen ezért a „hit komolyságával” kell önvizsgálatot tartanunk.

Jézus világosan kijelentette: „**Nektek, akik hallgattok (Engem), ezt mondom: Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót gyűlölőitekkel. Azokra, akik átkoznak benneteket, mondjatok áldást, és imádkozzatok rágalmozóikért.**” (Lk.6,27-28.) Itt már nem az erők kiegyenlítődése, hanem a lélekmentés a cél, és lehetségessé válhat, hogy az ima és az Áldást kérő emberi jó szándék hatására az Isteni Kegyelem által a gyűlölethullám lecsendesítődik. (Nem véletlenül kérte például a Szűzanya a „Minden Népek Asszonya” imában, hogy azért kérjük Őt közbenjárónak az Atya felé, hogy az emberiség megmeneküljön a „romlástól, a pusztulástól és a háborútól”) - E kettő (Isteni Igazságosság és Irgalmasság) csak Istenben van egyensúlyban, de imáinkkal „elbillenthetjük” ezt az Isteni Egyensúlyt az Irgalmasság irányába. – Jézus követőinek ez ma is szeretetfeladatot jelent. Ez a szellemi növekedés útja, melyben Jézus földi élete, tanítása és tettei a példa. - *Saját lelkünk felé a kérdés: Vajon, helyesen értem-e mindezt? És igyekszem-e ezek szerint cselekedni?*

És most következik a bibliai történetből az egyik legnagyobb figyelmességet igénylő tanítás.

*11 A Jelenések Könyvének „parázna asszonya” – lehet Jezabel, vagy bármely más néven nevezhető, Istennel szemben álló szellemiség – ma is működik! A „parázna” szó itt az Istennel ellentétes erő széleskörű tevékenységére utal. Rejtettebben, nagyobb erővel és ravasz-sággal, dühösebb gyűlölettel dolgozik, mint eddig bármikor a történelemben! A démoni hatalmak mindenhol kihasználják az emberi gyengeségeket, a szeretetkapcsolatokat és a gyengéd érzelmeket támadják.

A „diaboló” az élet összes területén összevesztésekre, haragra, „szétdobálásra”, háborúkra törekszik. Erről jól fel lehet ismerni, mert természetéből adódik mindez! Nem kell ahhoz Isten emberének „rosszat” tennie vagy mondania, hogy a lelkiismerete megtámadott legyen! A rágalmozás és gyűlölködés már régóta működik, és egy darabig még nem enyhül! (Stílusára nézve még eleven történelmi példa az időben közeli eseményekből: Az '56-ot átéltek mérhetetlen sok igazságtalan, hazug vádaskodásról, börtönről, életek megnyomorításáról tudnak beszámolni a kommunista időkből! Pedig akkor már nem volt háború!)

Az ördögi természet nem változott!

Isten azért hívja fel erre a figyelmet a Szentírás által is, hogy az igazság megértése folytán szellemi erőnk figyelmességgel is erősödjön! 2000 év Jézusi Tanításának szellemi növekedést kell / kellett hoznia!

Az Magas Igazság keresése azonban mindenki lelkének egyéni felelőssége.

*12 A legszebb és számunkra a legbiztatóbb rész pedig a következő:

Az Úr figyelemmel kísérte nagy prófétáját, látta mély megrendülését, és angyalt küldve hozzá felerősítette kenyérrel és vízzel, majd 40 napi vándorlásra biztatta. A hosszú gyaloglás alatt Illés valamelyest feldolgozta magában a történeteket, és Isten csak akkor szólt hozzá: „**Mit művelsz itt, Illés?** – Azt akarta Isten, hogy Illés maga fogalmazza meg pontosan a saját érzései és elgondolása szerint a történeteket, hogy jobban tudatosuljon benne viselkedésének helyes / helytelen mivolta. És ő pontosan válaszolt. „**Nagyon buzgólkodtam az Úrért, a seregek Istenéért, mert Izrael fia elhagyta szövetségedet, lerontották oltáraidat, prófétáidat megölték karddal, egyedül én maradtam meg, s most nekem is életemre törnek, hogy elvegyék.**” – Illés kétszer így válaszolt.

A Szentírás nem közli a teljes párbeszédet, de az eredményen látható, hogy Isten Irgalma és Igazságossága egyszerre volt jelen a folytatásban. **Az Úr nem hagyta elveszni lelki nyomorában Illést, hanem új feladatot bízott nagy prófétájára:** A két király felkenése a királyi feladatra, és Elizeus prófétai megbízásának kezdete megváltoztatott körülményeket teremtett.

És az Úr velünk is így tesz! – Figyel, segít, ha kell, közbelép és (ha szükséges) új feladattal lát el, hogy ha hibát követtünk el, kijavíthassuk! Isten megoldásai mindig különlegesek, és mindenkinek a javát szolgálják.

Korok, stílusok változnak, az emberi szokások és gondolkodás is más, mint ami régen volt, **de Isten ugyanaz volt régen, mint ma, és ami holnap lesz! Szeretete örök, és mindig a legjobbat, az előre vivőt akarja!**

Jézus, Aki legyőzte a világot nem hagy el, velünk van, és vezet!

